

Tre tyska visor i folkton (med svensk och tysk text)
Drei deutsche Lieder im Volkston (mit schwedischem und deutschem Text)

1. Schönste Rose, fall' nicht ab
Skönsta ros, o hör på mig (Übers. anon.)

Allegretto M.M. $\text{♩} = 60$

Gedr. 1875

7

Schön - ste Ro - se, fall' nicht ab, bis ich
Skön - sta ros, o hör på mig: fall ej

14

komm' und brech' dich ab; wenn mich schon die Dor - nen ste - chen,
förr'n jag bry - ter dig! Fritt må di - na tör - nen stin - ga,

21

will ich doch die Ros' ab - bre - chen.
blom - mans vre - de ak - tas rin - ga!

Wer die Ro - sen
Vill du vå - rens

will ab - bre - chen, muss nicht ach - ten der Dor - nen Ste - chen; Ro - sen-
dött - rar fän - ga, ak - ta ic - ke de tör - nen mân - ga. Ro - sens

dor - nen ste - chen sehr, fal - sche Lie - be noch viel -
tör - ne smär - ta ger; bjär - tats falsk - bet än - nu

mehr!
mer!

p *rall.*

2. Mutter, ach Mutter! Es hungert mich
Moder, ack moder! Min klagan hör (Übers. anon.)

Allegretto M. M. ♩ = 108

mf

Mut - ter, ach Mut - ter! Es hun - gert mich, gib mir Brot, gib mir
 Mo - der, ack mo - der! Min kla - gan hör! Giv mig bröd, giv mig

mf

Brot, sonst ster - be ich. War - te nur, mein lie - bes Kind!
 bröd, jag an - nars dör! Vän - ta li - tet, gråt ej då!

p scherzando

11

Mor-gen wol - len wir sä - en geschwind, war - te nur, war - te nur, mein lie - bes Kind!
 Snart vi vil - ja plan - te - ra och så. Vän - ta blott, mitt snäl - la barn, och gråt ej så!

17

Und als das Korn ge - sä - et war, rief das Kind noch im - mer - dar:
 Och se-dan kor - net då var sått, bar - net gråt och rop - te blott:

angoscioso

mf

Mut - ter, ach Mut - ter! Es hun - gert mich, gib mir Brot, gib mir
 Mo - der, ack mo - der! Min kla - gan hör! Giv mig bröd, giv mig

Brot, sonst ster - be ich.
 bröd, jag an - nars dör!

War - te nur, mein lie - bes Kind!
 Vän - ta, grät ej, än - geln min!

Mor - gen wol - len wir ern - ten ge - schwind, war - te nur, war - te nur, mein lie - bes Kind!
 Snart vi sko - la skör - da in! Vän - ta blott, vän - ta li - tet, än - geln min!

Und als das Korn ge - ern - tet war, rief das Kind noch im - mer - dar:
 Då kornet skör - dat var till slut, bar - net grät lik - som för - ut:

49 *f*

Mut - ter, ach Mut - ter! Es hun - gert mich, gib mir Brot, gib mir
 Mo - der, ack mo - der! min kla - gan hör! giv mig bröd, giv mig

54 *pp*

Brot, sonst ster - be ich. War - te nur, mein lie - bes Kind!
 bröd, jag an - nars dör! Vänta, min lil - la, gråt ej så!

pp

59

Mor - gen wol - len wir dreschen ge - schwind. War - te nur, War - te nur, mein lie - bes Kind!
 Snart vi sko - la ju trös - ka och slå, vän - ta blott, vän - ta blott, och gråt ej så!

fz

65

Und als das Korn ge - dro - schen war, rief das Kind noch im - mer - dar:
 Och se'n de trös - kat kor - net ut, bar - net gråt lik - som för - ut:

p angoscioso

mf

Mut - ter, ach Mut - ter! Es hun - gert mich, gib mir Brot, gib mir
Mo - der, ack mo - der! Min kla - gan hör! Giv mig bröd, giv mig

Brot, sonst ster - be ich, War - te nur, mein lie - bes Kind!
bröd, jag an - nars dör! Vän - ta blott, mitt snäl - la barn!

p scherzando

Mor - gen wol - len wir mah - len geschwind. War - te nur, war - te nur mein, lie - bes Kind!
Snart vi ma - la up - på vår kvarn! Vän - ta blott, vän - ta blott, mitt snäl - la barn!

Und als das Korn ge - mah - len war, rief das Kind noch im - mer dar:
Och se - dan kor - net malts till slut, bar - net grät lik - som för - ut:

angoscioso

97 *ff*

Mut - ter, ach Mut - ter! Es hun - gert mich, gib mir Brot, gib mir
 Mo - der, ack mo - der! Min kla - gan hör! Giv mig bröd, giv mig

102 *mf*

Brot, sonst ster - be ich. War - te nur, mein lie - bes Kind!
 bröd, jag an - nars dör! Vän - ta blott, det har ej nöd!

107 *f*

Mor - gen wol - len wir bak - ken geschwind. War - te nur, war - te nur, mein lie - bes Kind!
 Re'n i mor-gon vi ba - ka dig bröd! Vän - ta blott, vän - ta blott, det har ej nöd!

113 *sotto voce* *rall.*

Und als das Brot ge - bak - ken war, da lag das Kind schon auf der Bahr!
 Och när man hun - nit ba - ka bröd, hon grät ej mer, ty hon var död.

3. Es fiel ein Reif in Frühlingsnacht
En vårnatt föll en frost så kall (Übers. anon.)

Allegretto M. M. ♩=126

dolce

Es fiel ein Reif in Früh - lings-nacht wohl ü - ber die schö - nen
 En vår - natt föll en frost så kall på än - gen ö - ver

5

dim.

Blau - blü - me - lein; sie sind ver - wel - ket, ver - dör-ret. Ein
 blom-mor - na små; de al - la viss - nat, för - tvi-nat. En

dim.

10

Un poco meno

Kna - be hat - te ein Mägd - lein lieb, sie lie - fen heim - lich von Hau - se fort; es
 yng - ling ha - de en tär - na kär, de flyd - de hem - ligt från hem - mets bärd; ej

pp marc.

14

wusst's we - der Va - ter noch Mut - ter. Sie lie - fen weit ins frem - de Land, sie
fa - der, ej mo - der det viss - te. De flyd - de långt till fjär - ran land, dem

18

Tempo I

hat - ten we - der Glück noch Stern; sie sind ver - dor - ben, ge - stor - ben.
skänktes in - gen vän - lig hand, blott vand - rings - sta - ven och gra - ven.

23

Auf ih - rem Grab Blau - blüm - lein blüh'n, um - schlin - gen sich treu wie sie im Grab;
På de - ras grift små blom - mor stå och slu - ta sig hop som i gra - ven de två;

27

der Reif sie nicht wel-ket,
dem fros-ten ej i-sar,

dim.
nicht dör-ret!
ej dö-dar!

dim. *rall.*